

ಕನ್ನಡ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ, 10 ಮೇ 2020, ಬೆಂಗಳೂರು, ಸಂಪುಟ 6, ಸಂಚಿಕೆ 1, ಪುಟಗಳು-4. ಸಂಪಾದಕರು : ಜಿ.ಟಿ.ಗೋವಿಂದಪ್ಪ
Kannada monthly, 10 May 2020, Bangalore, Vol. 6, No.1, Pages-4, KARKAN2015/68727 Editor: G.T. Govindappa.

ಚಂದಾ: ವಾರ್ಷಿಕ ರೂ. 30, ಆಜೀವ : ರೂ. 500.
ಪ್ರಕಾಶನ: ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ ಟ್ರಸ್ಟ್.

Subscription : Annual Rs. 30; Life : Rs. 500/-
Published by: Karnataka Vipassana Prachara Samiti Trust.

ಧಮ್ಮ ಪದಗಳು

ವಾಚಾನುರಕ್ತಿಯೇ ಮನಸಾ ಸುಸಂವೃತೋ,
ಕಾಯೇನ ಚ ಅಕುಸಲಂ ನ ಕಯಿರಾ,
ಏತೇ ತಯೋ ಕಮ್ಮಪಥೇ ವಿಸೋಧಯೇ,
ಆರಾಧಯೇ ಮಗ್ಗಂ ಇಸಿಪ್ಪವೇದಿತಂ.

ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರದಿಂದಿದ್ದು, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಯಾವುದೇ ದೈಹಿಕ ಪಾಪಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮಾಡದಿರಲಿ. ಅವನು ಈ ಮೂರು ರೀತಿಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಋಷಿ ಮುನಿಗಳು ತೋರಿರುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಜಯಗಳಿಸಲಿ

ಧಮ್ಮಪದ-281, ಮಗ್ಗವಗ್ಗೋ

ಧಮ್ಮವು ಮರಳಿದ ಮತ್ತು ಹರಡಿದ ಸುವರ್ಣ ಮಹೋತ್ಸವ ವರ್ಷ : ನಮ ಆಚಾರ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಗೋಯಂಕಾಜಿಯವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಲು ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಸಂದರ್ಭ.

(ಮಾರ್ಚ್, 2019ರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ 'ವಿಪಶ್ಯನ ವಾರ್ತಾಪತ್ರ' ದಿಂದ ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ.)
ಜಗತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಪಶ್ಯನ ಆಚಾರ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಗೋಯಂಕರವರು ಪರಿಶುದ್ಧ ಧರ್ಮದ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮುಂಚಿನ ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಭಕ್ತಿಯ ಭಾವ ತೀವ್ರತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಹೇಗೆ ಬದಲಾದರು ಎಂಬುದು ಇತರರಿಗೂ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಬಹುದು ಎಂಬುದೇ ಇದರ ಉದ್ದೇಶ. ಈ ಮಾಲಿಕೆಯನ್ನು ಅವರ ಆತ್ಮಕಥನದಿಂದ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಭಾಗ-7 ಒಂದು ಹೊಸ ಜನ್ಮ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಕಾಕತಾಳೀಯ

1955ರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 1ನೇ ತಾರೀಖು, ಹತ್ತು ದಿನದ ಶಿಬಿರಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ತಲುಪಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ, ಪಾರಮಿ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ, ಕಾಬಾ ಆಯೇ ಶಾಂತಿ ಪಗೋಡದ ಹತ್ತಿರ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಅಗಾಧವಾದ 'ಮಹಾಪಾಸಾನ ಗುಹಾ' ಅಥವಾ 'ಮಹಾಗುಹೆ' ಯಲ್ಲಿ, ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ 2,500 ವಿದ್ವಾಂಸ ಬೌದ್ಧಭಿಕ್ಷುಗಳು ತಿಪಿಟಕ ಪಠನದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದರು. ಆರನೇ ಸಂಗಾಯನದ (ಧರ್ಮ ಸಭೆಯ) ಪವಿತ್ರ ಕೆಲಸ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಉ ಛಾನ್ ಥೂನ್‌ರವರು ಈ ಬೃಹತ್ಪ್ರಮಾಣದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಒಂದು ಉಪಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಈ ಉಪಸಮಿತಿಯು ಊಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಸಸ್ಯಾಹಾರದ ಊಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದು ನನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆ, ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಊಟದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದು ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಆಸಕ್ತಿಯ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಈ ಕೆಲಸ ನನಗೆ ಸಂತೋಷ ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದದ್ದು ಏನೆಂದರೆ, ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಭಿಕ್ಷುಗಳು ಅವರ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳ ಪಠನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಇದು ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳು ಹಿಡಿಯಬಹುದು. ನಾನು ಹತ್ತು ದಿನದ ಶಿಬಿರ ಸೇರುವವರೆಗೆ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಮಹತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಲವಲೇಶವೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಹತ್ತು ದಿನದ ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನ ಶಿಬಿರ ಪೂರೈಸಿದ ಮೇಲೆ ಈ ಅದ್ಭುತ ಕೆಲಸದ ಅತ್ಯಗತ್ಯತೆಯನ್ನು ನಾನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ, ಇದೇ ರೀತಿಯ ಐದು ಸಂಗಾಯನಗಳನ್ನು 2500 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಕಾಲೀನ ವಿದ್ವಾಂಸ ಭಿಕ್ಷುಗಳ ಸಮಕ್ಷಮದಲ್ಲಿ ಸಂಘಟಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

ಇವರುಗಳು ಬುದ್ಧರ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಆಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅವುಗಳ ಯಥಾರ್ಥತೆಯನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಲೂ 2500 ಭಿಕ್ಷುಗಳು ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದು, ಶತಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಅವರವರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಜತನದಿಂದ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಬುದ್ಧರ ಬೋಧನೆಗಳ ಯಥಾರ್ಥತೆಯನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಪುನರ್‌ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಮೂಲ ಭಾಷೆಯಾದ ಪಾಲಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಲಿಪಿಗಳು ಮತ್ತು ಉಚ್ಚಾರಣೆಗಳು ದೇಶದಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವುಗಳ ತಾತ್ಪರ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಐದು ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳಿಂದ ಬಂದ ಈ 2500 ವಿದ್ವಾಂಸರು, ಬುದ್ಧರ ಮೂಲ ಬೋಧನೆಗಳ ಯಥಾರ್ಥತೆಯನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪುನರ್‌ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದರು.

ಬುದ್ಧರ ಬೋಧನೆಯ ಮೊದಲನೆಯ 2500 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ 2500 ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಗಾಯನ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಶಿಬಿರ ಮುಗಿದಾಗ, ಸಯಾಜಿ ಉ ಬಾ ಖಿನ್‌ರವರು ಬುದ್ಧರ ಬೋಧನೆಯ ಎರಡನೆಯ ಅವಧಿಯು ಪನ್ನಾ ಹರಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಪುರಾತನ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನದ ಮುಖಾಂತರ ವೃದ್ಧಿಯಾದ ಅನುಭವಜ್ಞಾನವು ಬರ್ಮಾದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹರಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅದರ ಮೂಲ ಸ್ಥಾನವಾದ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಮರಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಂದ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹರಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ಒಂದು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ, ಈ ಎರಡೂ ಬೋಧನಾ ಅವಧಿಗಳು ಸಂಧಿಸುವ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾನು ಈ ಬೆಲೆಕಟ್ಟಲಾಗದ ರತ್ನವನ್ನು ಪಡೆದದ್ದು ಒಂದು ಕಾಕತಾಳೀಯವಾಗಿತ್ತು.

ಕಾಲಾಮ ಸುತ್ತ

ಶಿಬಿರದ ಪ್ರಾರಂಭದ ದಿನ ನಾನು ಧ್ಯಾನ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ತಲುಪಿದಾಗ, ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಲಗೇಜ್ ಇಟ್ಟು ಸಯಾಜಿಯವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ತೆರಳಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕಂಡೆ. ಅದರ ಮೊದಲ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಕಾಲಾಮ ಸುತ್ತದ ಈ ವಾಕ್ಯಗಳು ಇದ್ದವು. ಕಾಲಾಮರಿಗೆ ಬುದ್ಧರು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಉಪದೇಶ ನೀಡಿದರು:

ಯಾವುದನ್ನೇ ಆಗಲಿ,
* ಅದು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ತಲತಲಾಂತರದಿಂದ ನಂಬಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂಬ

ಕಾರಣಕ್ಕೆ ;

- * ಅದನ್ನು ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಕೇಳಿದ್ದೀಯ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ;
- * ಅದನ್ನು ಬಹಳ ಜನರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ;
- * ಅದು ನಿಮ್ಮ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳ ಪ್ರಕಾರವೇ ಇದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ;
- * ಅದು ತರ್ಕಬದ್ಧವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ;
- * ಅದು ನಿನ್ನ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಆಲೋಚನೆಯ ಪ್ರಕಾರವೇ ಇದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ;
- * ನೀನು ಅಪಾರವಾಗಿ ಗೌರವಿಸುವ, ಆಕರ್ಷಕ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಹೊಂದಿರುವ ನಿನ್ನ ಗುರುಗಳು ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ, ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ.

ನೀನೇ ಅದನ್ನು ಅನುಭವದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಂಡಾಗ ಮತ್ತು ಅದು ವಿವೇಚನಾಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಂಡುಬಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪಿಕೊ. ಆಗ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅದರಂತೆಯೇ ಬದುಕು.

ನಂತರ ಸಯಾಜಿಯವರು, ತಥಾಗತರ ಮುಖದ ತೇಜಸ್ಸು ಉಜ್ವಲವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅವರ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಕುರುಡಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಅನುಮತಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ, “ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದನ್ನು ಕುರುಡು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದಿಂದ ಅದು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಕಂಡು ಬಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿ. ಬುದ್ಧರ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ನೀವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ” ಎಂದು ಅವರು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಬುದ್ಧರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಓದಿ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಗುರುವಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಹೃದಯವು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತುಂಬಿತು. ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದ ಆಧಾರದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅವು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ಎಂದು ಸಾಬೀತಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ಕುರುಡಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಬುದ್ಧರಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಯಾಜಿ ಉ ಬಾ ಖಿನ್‌ರವರಂತಹ ಗುರುಗಳಿಗೆ ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿ ಗೌರವ ತೋರಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಾನು ಮುಖಾಮುಖಿಯಾದ ಎಲ್ಲಾ ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚಾರ್ಯರುಗಳೂ, “ ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅನುಮಾನಿಸಬೇಡಿ ಅಥವಾ ಅಪನಂಬಿಕೆಪಡಬೇಡಿ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ನಂಬುವವರಿಗೆ ಆಕರ್ಷಣೀಯವಾದ ಸ್ವರ್ಗದ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ನಂಬದಿರುವವರಿಗೆ ಘೋರ ನರಕ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಏನು ಬೋಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಕೇವಲ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಡ, ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ನೀನೇ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಧರ್ಮದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಓದಿ ಮತ್ತು ಕೇಳಿ, ನಾನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪುಣ್ಯವಂತ ಎನಿಸಿತು. ಯಾವುದೇ ಹಿಂಜರಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅನುಭವದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ ನೋಡುವ ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದೆ.

ಬಿರುಗಾಳಿ, ನಂತರ ಶಾಂತಿ

ಶಿಬಿರ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಗುರುಗಳು ಆನಾಪಾನ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದರು. ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಮತ್ತು ಹೊರಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಉಸಿರನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಅರಿಯುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಬೆಳಗಿನ ಧ್ಯಾನ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ನಂತರ ನಾವು 11 ಗಂಟೆಗೆ ಊಟದ ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆವು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆ ಇತ್ತು. ಅಭ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಗುರುಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಕೇಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದ ಪ್ರತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೂ ತಮ್ಮ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕನ್ನು ಕಂಡುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.

ನನ್ನ ಸರದಿ ಬಂದಾಗ, ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆಗಳ ಕೆಳಗೆ ತೀವ್ರವಾದ ಕೆರೆತ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ತಟಸ್ಥ ಸಂವೇದನೆಗಳಿದ್ದವು, ಆದರೆ ಬೆಳಕು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. ಊಟವಾದ ಮೇಲೆ ನಾವೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಕೊಠಡಿಗಳಿಗೆ ತೆರಳಿದೆವು.

ನಾನು ದುಃಖಿತನಾದೆ. ಆಗಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಬಹಳ ಅಹಂಕಾರದ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮೀರಿ ವಿವಿಧ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಬೇಗ ಯಶಸ್ಸು ಸಾಧಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಬಹಳ ಸ್ವಾರ್ಥ ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಅತ್ಯಂತ ಸಣ್ಣ ವಿಫಲತೆ ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ ಅಥವಾ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ್ದು ನಡೆದಾಗ ನನಗೆ ಸಹಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಹೃದಯ ಭಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರು ನನ್ನ ಸಮೀಪ ಬಂದರೆ, ನನ್ನ ವಿನಾಕಾರಣ ಕೋಪಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ದುಃಖದ ಜೊತೆ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿರಲು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಂತಹ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಸರಿ ಎನಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗಲೂ ಅದೇ ತರಹ ಆಯಿತು. ಧ್ಯಾನ ಕೋಶಕ್ಕೆ (ಕಿರುಕೋಣೆ) ಹೋಗುವ ಮನಸ್ಸಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ, ಒಂದೆರಡು ಉಸಿರನ್ನೂ ಗಮನಿಸಲು ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಧ್ಯಾನದ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿತು ಮತ್ತು ನನ್ನ ದುಃಖ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ನಾನು ನನ್ನ ವಾಸಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದೆ. ಆದರೆ ತಳಮಳ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ಕೀಳರಿಮೆಯ ಭಾವ ಮತ್ತು ಸೋಲು ನನ್ನನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡವು: “ಈ ಧ್ಯಾನ ಸಾಧನೆಯು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇತರರು ಇದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಇದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ. ಇತರ ಧ್ಯಾನ ಸಾಧಕರು ಒಳ್ಳೆಯ ಜನರು; ಒಬ್ಬರು ಶಾಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು, ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ನಿವೃತ್ತ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿ. ಅವರ ಜೀವನ ಸರಳ ಮತ್ತು ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ದೈವೀ ಪ್ರಭೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರು. ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಇದಕ್ಕೆ ಹೊರತಾದವನು. ನಾನೊಬ್ಬ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥ. ನನ್ನದು ಕಪಟ ಮತ್ತು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ಮನಸ್ಸು. ಇವರೆಲ್ಲಾ ಯೋಗ್ಯರು. ದೈವೀ ಅನುಭವ ಪಡೆಯುವುದು ಅಥವಾ ಆಧ್ಯಾತ್ಮದಲ್ಲಿ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಹಾರುವುದು ನನ್ನಂತಹ ಲೌಕಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಲ್ಲ.”

ಈಗ ನಾನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಖಿನ್ನನಾದೆ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಕುಗ್ಗಿದ ಅನುಭವವಾಯಿತೆಂದರೆ, ಶಿಬಿರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಮರಳುವ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದೆ. ಕೇಂದ್ರದ ನಿಯಮಗಳು ಬಹಳ ಬಿಗಿಯಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಶಿಬಿರ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು ನನಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸಯಾಜಿಯವರು ಊಟವಾದ ಮೇಲೆ ಅಫೀಸಿಗೆ ತೆರಳಿದವರು ವಾಪಸು ಬರುತ್ತಿದ್ದುದು ಸಾಯಂಕಾಲ 6 ಗಂಟೆಗೆಯೇ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದ ಕೆಲವು ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು 5 ಗಂಟೆಗೆ ನನ್ನ ಕಾರು ಬರುವುದಿತ್ತು, ಆಗ ನಾನು ಹೋಗಬಹುದು. ನನ್ನ ಜೊತೆ ನನ್ನ ಬ್ಯಾಗುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಆಗದಿದ್ದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ನಂತರ ನನ್ನ ಕಾರುಚಾಲಕ ಇವುಗಳನ್ನು ತರಬಹುದು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ, ಓಡಿ ಹೋಗುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನನ್ನ ಬ್ಯಾಗುಗಳನ್ನು ಪ್ಯಾಕ್ ಮಾಡಿದೆ.

ಹಿಂದಿನ ಯಾವುದೋ ಪುಣ್ಯ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದ್ವಾ ಮ್ಯಾ ಸೀನ್‌ರವರು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಭೇಟಿಯಾದರು. ರಂಗೂನ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಭೂಗೋಳ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಭಾಗದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದರು. ಹೆಸರಾಂತ ವಿಧ್ವಾಂಸರಾಗಿದ್ದರು. ನನಗೆ ಇವರ ಪರಿಚಯವಿತ್ತು. ನಾನು ಧ್ಯಾನ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ನಾನು ಇಷ್ಟೊಂದು ದುಃಖಿತನಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಸಮಸ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಈ ಧ್ಯಾನವು ನನಗೆ ಯುಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಅಥವಾ ಈ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ನಾನು ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲದ್ದರಿಂದ, ಸಯಾಜಿಯವರು ಬರುವುದರೊಳಗಾಗಿ ನಾನು

ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ.

“ಈ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದ, ಅನಾವಶ್ಯಕ ಆಲೋಚನೆಗಳು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿರಬಹುದು ತುಂಬಿದ್ದು ಏಕೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. “ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲರೂ ದೈವೀ ಬೆಳಕನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಇದರ ಹತ್ತಿರ ಸುಳಿಯಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಸಮಯವನ್ನು ವ್ಯಥಾ ವ್ಯಯ ಮಾಡುವುದೇಕೆ” ಎಂದು ಭಾರವಾದ ಹೃದಯದಿಂದ ಉತ್ತರಿಸಿದೆ. ಅವರು ನಕ್ಕು ಹೇಳಿದರು: “ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಯಾಜಿಯವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿಮ್ಮ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆಗಳ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೀವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಅರಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಜನರು ಮಾತ್ರ ಮೊದಲನೇ ದಿನವೇ ಈ ಅನುಭವ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಬಹಳ ಅದೃಷ್ಟವಂತರು.”

“ಈ ಸಂವೇದನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಂತಹ ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆ ಏನು? ಪ್ರಮುಖವಾದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ದೈವೀಪ್ರಭೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದು. ದೈವೀಪ್ರಭೆಯು ನಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಪಡೆದಿದೆ” ಎಂದು ನಾನು ಉತ್ತರಿಸಿದೆ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವರು ವಿವರಿಸಿದರು, “ಸಂವೇದನೆಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಸಯಾಜಿಯವರು ನಿಮಗೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಬೆಳಕನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೀರೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ ಅದು ಅಪ್ರಸ್ತುತ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಧ್ಯಾನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಂದು ಮೈಲಿಗಲ್ಲು. ಆದರೆ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆಗಳ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿನ ಸಂವೇದನೆಗಳು. ಸಮಯ ಕಳೆದಂತೆ ಈ ಸಂವೇದನೆಗಳು ದೇಹದ ತುಂಬೆಲ್ಲಾ ಹರಡುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನ ಸಾಧನೆಯ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗುತ್ತವೆ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ನೀವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ರಾತ್ರಿ ಕಾಯಿರಿ. ನೀವು ಹೋಗಲೇಬೇಕು ಎಂದಾದರೆ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ,” ಎಂದು ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದರು.

“ಈಗ ನೀವು ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಾಗ, ಬೆಳಕಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆಗಳ ಕೆಳಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ತೀವ್ರವಾದ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಕೇವಲ ಉಸಿರಿನ ಜೊತೆ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ಇದೇ”. ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸಮಯವಾಗಿದೆ, ಇವರು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡುವುದು ಉತ್ತಮ ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಿದೆ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗದಿದ್ದರೂ, ಮತ್ತೊಂದು ರಾತ್ರಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದೆ.

ಆ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಆರು ಗಂಟೆಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಧ್ಯಾನ ಕೋಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ನನ್ನ ಇಡೀ ಗಮನವನ್ನು ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆಗಳ ಕೆಳಭಾಗದ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನೀಡಿದೆ, ಮತ್ತು ನಾನು ಬೆಳಕನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇನೆಯೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ ಅದಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗಟ್ಟಿ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದೆ. ದ್ವಾ ಮ್ಯಾ ಸೀನರ್‌ರವರು ಸಲಹೆ ನೀಡಿದಂತೆ ನನ್ನ ಇಡೀ ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತಾ, ಉಸಿರು ಮತ್ತು ಸಂವೇದನೆಗಳು ನಮಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶಗಳು ಎಂದು ನಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡೆ. ನಾನು ಈಗ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನನಾಗಿದ್ದೆ. ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯವೆಂದರೆ, ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಬೆಳಕನ್ನು ಕಂಡೆ; ನಿಜವಾಗಿ, ಬೆಳಕು ಇಡೀ ಸ್ಥಳವನ್ನೇ ಆವರಿಸಿತು. ಬೆಳಕಿಗೆ ಮಹತ್ವ ಕೊಡದಿರುವ ಮತ್ತು ಸಂವೇದನೆಗಳು ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಗಮನದ ವಸ್ತು ಎಂಬ ನನ್ನ ನಿರ್ಧಾರದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ, ಅಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಭೆ ಅಷ್ಟೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ದಿವ್ಯನಾದವನ್ನೂ ಕೇಳಿದೆ. ಜಲಪಾತದ ಶಬ್ದ ಒಂದು ಕಿವಿಯನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಘಂಟೆಗಳ ಮಧುರವಾದ ನಾದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಿವಿಯನ್ನು ಆವರಿಸಿತು. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ದಿವ್ಯನಾದವೂ ನನ್ನ ವಿಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಭಂಗಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ದಿವ್ಯ ಪ್ರಭೆ ಮತ್ತು ದಿವ್ಯ ನಾದದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಬಹಳ ಓದಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ

ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಅವುಗಳಿಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಗಮನ ಕೊಡದಿರುವ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ನನ್ನ ಧ್ಯಾನದ ಅಭ್ಯಾಸವು ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನೇ ಆಧರಿಸಿರಬೇಕು ಎಂದು ದೃಢವಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಗಮನವನ್ನು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ದೃಢವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ, ಬೆಳಕು ಮತ್ತು ನಾದದ ಜೊತೆಗೆ ಆರನೆಯ ಇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳು ಸಕ್ರಿಯವಾದವು. ಆದರೆ ನಾನು ಅವುಗಳನ್ನೂ ಕಡೆಗಣಿಸಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನೂ ಸಂವೇದನೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದೆ.

ಆ ದಿನ ಸಂಜೆ 9 ಗಂಟೆಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಧ್ಯಾನಕೋಶದಿಂದ ಹೊರ ಬಂದಾಗ ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿದ್ದೆ. ಅಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಾನು ಅನುಭವಿಸಿದ ಖಿನಿತೆಯು ಹೊರಟು ಹೋಗಿತ್ತು. ನಾನು ಶಿಬಿರ ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋಗುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇಂದಿಗೂ ನಾನು ದ್ವಾ ಮ್ಯಾ ಸೀನರ್‌ರವರಿಗೆ ತುಂಬ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಓಡಿ ಹೋಗುವಷ್ಟು ಮೂರ್ಖನಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ಈ ಬೆಲೆಕಟ್ಟಲಾಗದ ರತ್ನವನ್ನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು ಬಾರಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಎಂದು ಸಲಹೆ ನೀಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಈ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತಂದ ಉ ಛಾನ್ ಥೂನ್‌ರವರಿಗೂ ನಾನು ತುಂಬಾ ಆಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ನನ್ನ ಪ್ರಗತಿಯು ಎಲ್ಲಾ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನೂ ಮೀರಿತು. ಎರಡು ದಿನಗಳ ನಂತರ ವಿಪಶ್ಯನ ಕೊಟ್ಟಾಗ, ಅನುಭವವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಸಾಧಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ವಿವಿಧ ಚಲನೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂವೇದನೆಗಳಿಂದ ಇಡೀ ದೇಹವು ಪರಮಾಣು ಕಣಗಳಾಗಿ ಕರಗಿತು. ಈ ಆಂತರಿಕ ಜಗತ್ತು ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊಸದಾಗಿತ್ತು. ದೇಹದ ತುಂಬೆಲ್ಲಾ ವಿವಿಧ ಸಂವೇದನೆಗಳ ನಿರಂತರ ಹರಿವು ಇದೆ ಎಂಬುವ ಅಂಶವನ್ನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನಾನು ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮಾಂತ್ರಿಕ ಜಗತ್ತನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದೇನೇನೋ ಎನಿಸಿತು.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಊಟಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆಯೇ ವಿಪಶ್ಯನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ನಮ್ಮನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ಸಯಾಜಿಯವರು ಬಂದಾಗ ಹೇಳಿದರು: ‘ನೀವು ಏನನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೀರೋ ಅದು ಬೆಲೆಕಟ್ಟಲಾಗದು. ಈಗ ನೀವು ಅದನ್ನು ಕೈಬಿಡದಿರುವಂತೆ ಎಚ್ಚರವಹಿಸಬೇಕು.’ ಒಬ್ಬ ಸಹಾಯಕನಿಗೆ ಒಂದು ಬ್ಲಾಂಕೆಟ್ ತರಲು ಹೇಳಿದರು. ಅದರಿಂದ ನನ್ನ ತಲೆ ಮತ್ತು ಮುಖವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ನನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಧ್ಯಾನ ಕೋಶದಿಂದ ನನ್ನ ಕೊಠಡಿಗೆ ಸಹಾಯಕನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಯಾವುದಾದರೂ ಹೊರಗಿನ ಪ್ರಚೋದಕದಿಂದ ಮನಸ್ಸು ಚಂಚಲವಾಗಿ, ನನ್ನೊಳಗಿನ ಈ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯವಾದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳ ಬಾರದೆಂದು ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೇ? ನನ್ನ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಯೇ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ಸೂಚಿಸಿದರು; ಒಬ್ಬ ಸಹಾಯಕ ನನ್ನ ರೂಮಿಗೇ ಊಟ ತರುವ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದರು. ಊಟ ಮಾಡುವಾಗಲು ಸಹ ನಾನು ಈ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಾ, ನಿರಂತರತೆಯು ಮುರಿಯದಂತೆ ಎಚ್ಚರವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಪ್ರಜ್ಞೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅರಿವು, ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ ಕುಳಿತಾಗ, ನಿಂತಾಗ, ನಡೆಯುವಾಗ, ಮಲಗಿದ್ದಾಗ, ತಿನ್ನುತ್ತಿರುವಾಗ, ಮತ್ತು ಕುಡಿಯುವಾಗ ಮುಂದುವರಿಯುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದರು. ನಾನು ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡಿದೆ.

ದಿನಗಳು ಕಳೆದವು. ನಾನು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಳುಗಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಅಸಾಧಾರಣ ಅನುಭವಗಳಾದವು. ಜಡವಾಗಿದ್ದ ದೇಹವು ಜೀವಂತವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲಾ ಘನತ್ವ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಬರೀ ತರಂಗಗಳು. ಇಡೀ ಬೆನ್ನು ಮೂಳೆಯು ತರಂಗಗಳ ರಾಶಿಯಾಯಿತು ಮತ್ತು ತಲೆಯ ಮೇಲಿನ ನೂರಾರು ರಂಧ್ರಗಳು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ತರಂಗಗಳಾಗಿ ಸ್ಫೋಟಗೊಂಡಿತು, ನಂತರ ತಲೆಯ ನೆತ್ತಿಯಿಂದ ಒಂದು ಚಿಲುಮೆ ಉಕ್ಕಿತು. ಶಿಬಿರ ಮುಗಿಯುವಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ, ನನ್ನಿಂದ ಟನ್‌ಗಟ್ಟಲೆ ಭಾರವನ್ನು ಇಳಿಸಿದ

ಅನುಭವವಾಯಿತು. ಎಷ್ಟೊಂದು ಹಗುರ ಎನಿಸಿತೆಂದರೆ, ಭೂಮಿಯು ಗುರುತ್ವಕರ್ಷಣೆಯು ಇಲ್ಲವೇನೋ, ನಾನು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದೇನೇನೋ ಎನಿಸಿತು.

ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಕಲ್ಪನೆ ಇರಬಹುದೇನೋ ಅನಿಸಿತು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಗುರುಗಳು ಅದು ವಾಸ್ತವವೋ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇದು ಕಲ್ಪನೆಯೂ ಅಲ್ಲ, ಸಂವೋಹಿನಿಯೂ ಅಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಗಂಡೆ. ಅದು ಆಂತರಿಕ ಸತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲ್ಮೈಯಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನದ ಒಂದು ಪದರವಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ಸತ್ಯವನ್ನು ಮನಗಾಣಲು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬುದ್ಧರ ಉಪಯೋಗಕಾರಿ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಈ ಹೊರ ಪದರವು ಹರಿದು, ಹೊಸ ಆಂತರಿಕ ವಿಶ್ವವು ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಮೊಟ್ಟೆ ಒಡೆದು ಕೋಳಿಮರಿ ಹೊರಬರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸತ್ಯದ ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆಯೋ ಹಾಗೆ.

ನನ್ನನ್ನು ಆವರಿಸಿದ್ದ ಈ ಹೊರಗಿನ ಪದರ ಕಳಚಿ ಬಿದ್ದದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಮರುಹುಟ್ಟು ಪಡೆದ ಅನುಭವವಾಯಿತು. ಹೇಗೆಂದರೆ, ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭದಿಂದ ಕೋಳಿಮರಿಯು ಮೊಟ್ಟೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಜನಿಸುತ್ತದೆ, ನಂತರ ಅದು ಮೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಒಡೆದು ಹೊರಬಂದಾಗ ಎರಡನೇ ಜನ್ಮ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ನಾನು ಸಹ ನನ್ನ ತಾಯಿಯ ಗರ್ಭದಿಂದ, ಈ ಅಜ್ಞಾನದ ಪರದೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟು ಹೊರಬಂದೆ. ಈಗ ಈ ಶಕ್ತಿಯುತವಾದ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ಒಳನೋಟವು ಆ ಅಜ್ಞಾನದ ಪರದೆಯನ್ನು ಕಳಚಿ ಹಾಕಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ನನಗೆ ಎರಡನೆಯ ಜನ್ಮವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಎರಡನೆಯ ಜನ್ಮವೇ ನನ್ನ ನಿಜವಾದ ಜನ್ಮ.

ಹಿಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯದ ನಂಬಿಕೆಯಂತೆ ನಾನು ಧರಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಪವಿತ್ರ ಜನಿವಾರವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ, ಕೆಳಜಾತಿಯವರನ್ನೂ ಸೇರಿ, ಜನಿವಾರ ಧರಿಸುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜವು ಕೊಡುವ ತನಕ ನಾನು ಜನಿವಾರ ಧರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಜನಿವಾರ ಧರಿಸದೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕೀಳು ಜನ್ಮದವನು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ನನಗೆ ಬೇಸರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಸಂತೋಷವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಧ್ಯಾನ ಸಾಧನೆಯಿಂದ, ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಾನು ದ್ವಿಜನಾದೆ. (ಅಂದರೆ ಎರಡು ಸಲ ಹುಟ್ಟಿದವನಾಗಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದೆ). ಕೇವಲ ಜನಿವಾರ ಧರಿಸುವುದರಿಂದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಹೇಗೆ ದ್ವಿಜನಾಗುತ್ತಾನೆ? ಆದರೆ ಈ ಧ್ಯಾನ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಅಜ್ಞಾನದ ಕವಚವನ್ನು ಕಳಚಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾನು ದ್ವಿಜನಾದೆ. ನಾನು ಪವಿತ್ರನಾದೆ. ಅಗಾಧವಾದ ಪುಣ್ಯಶಾಲಿಯಾದೆ. ಮುಂದುವರಿಯುವುದು.

ಸಯಾಜಿಯವರ ಬಗೆಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಗೋಯಂಕಾಜಿಯವರ ಉತ್ತರ ಪ್ರಶ್ನೆ : ಸಯಾಜಿ ಉ ಬಾ ಖಿನ್‌ರವರು ಅನಿಚ್ಛವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಮಹತ್ವಕೊಟ್ಟರು?

ಗೋಯಂಕಾಜಿ : ಏಕೆಂದರೆ ಇದನ್ನೇ ಬುದ್ಧರು ಬೋಧಿಸಿದ್ದು. ಅನಿಚ್ಛದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯಿಂದ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ಭಾವನಾ-ಮಯಾ-ಪನ್ಯವನ್ನು, ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬಗೆಗೆ ಬೋಧನೆಯು ಇದೆ ಎಂದು ಬುದ್ಧರು ವಿವರಿಸಿದರು. ಈ ಅನುಭವ ಮಾತ್ರ, ಈ ಅಶಾಶ್ವತತೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ದುಃಖದ ವಾಸ್ತವಿಕ ಸತ್ಯವನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ನೋಡಲು ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಈ ಸತ್ಯವು 'ನಾನು', 'ನನ್ನದು' ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆ ಮುಖೇನ, ಅಹಂನ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಇಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ : ಸಯಾಜಿ ಉ ಬಾ ಖಿನ್‌ರವರು ಬೋಧಿಸಿದ ವಿಪಶ್ಯನ ಧ್ಯಾನದ ಅಸಾಧಾರಣ ಗುಣ ಯಾವುದು?

ಗೋಯಂಕಾಜಿ : ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು 'ಭಾವನಾ-ಮಯಾ-ಪನ್ಯಾ ಕ್ಷೇ ಅಂದರೆ, ನೇರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅನುಭವದ ಮೂಲಕ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅನುಭವಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರು. 'ಸುತ್ತ-ಮಯಾ- ಪನ್ಯಾ' (ಬೇರೆಯವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ ಗಳಿಸಿದ ಜ್ಞಾನ) ಅಥವಾ ಚಿಂತಾ-ಮಯಾ-ಪನ್ಯಾ' (ತರ್ಕದಿಂದ ಮತ್ತು ಬೌದ್ಧಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಿಂದ ಪಡೆದ ಜ್ಞಾನ) ದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡಬಹುದು. 'ಭಾವನಾ-ಮಯಾ-ಪನ್ಯಾ (ನೇರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅನುಭವದಿಂದ ಪಡೆದ ಜ್ಞಾನ, ಅನುಭವಜ್ಞಾನ) ದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಳದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಅತ್ಯಂತ ಆಳದ ಮನಸ್ಸಿನ ರೂಢಿಯನ್ನು ಬುದ್ಧರು ಸಂಚಾರ, 'ಅನುಸಯ ಕಿಲೇಸ' ಅಂದರೆ ಸುಪ್ತ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ರೂಢಿ, ಎಂದು ಕರೆದರು. ಇವುಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮುಕ್ತನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಬೋಧಿಸಿದರು. 'ಭಾವನಾ-ಮಯಾ-ಪನ್ಯಾ', ಅಂದರೆ ನೇರ ಅನುಭವದಿಂದ ಪಡೆದ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಮತ್ತು ಆ ನೇರ ಅನುಭವವನ್ನು ದೇಹದಲ್ಲಿನ ಭೌತಿಕ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಸಮತೆಯಿಂದ ಗಮನಿಸುವುದರಿಂದ ಗಳಿಸಬಹುದು. ಇದು ಮಾನವ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧರ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಕೊಡುಗೆ ಮತ್ತು ಈ ಬೋಧನೆಯನ್ನೇ ಸಯಾಜಿ ಉ ಬಾ ಖಿನ್‌ರವರು ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದು.

(ಮೂಲ : vridhamma.org/node/2446)

ವಂತಿಗೆ : ವಾರ್ಷಿಕ: ರೂ.30, ಆಚೀವ: ರೂ.500. ವಂತಿಗೆ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಖಾತೆ :3194101004234; IFSC code:CNRB0003194; ಕನರಾ ಬ್ಯಾಂಕ್, ನಾಗರಬಾವಿ, ಬೆಂಗಳೂರು. ಖಾತೆದಾರರು:ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ. ಹಣ ಸಂದಾಯದ ವಿವರ ಮತ್ತು ಪತ್ರಿಕೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಚೆ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿ ಪುಷ್ಪ .ಎಸ್., ಮೊ.ಸಂ:7337734934 ಗೆ ಎಸ್.ಎಮ್.ಎಸ್.ಮಾಡಿರಿ.

ಮುದ್ರಕರು: ಬಿ.ಪ್ರದೀಪ ಕುಮಾರ, ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಶ್ರೀಮತಿ ಆರ್. ಚಂದ್ರಮತಿ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ ಟ್ರಸ್ಟ್ ಪರವಾಗಿ. ಮುದ್ರಣ: ಐರಣಿ ಆಫ್‌ಸೆಟ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್, 4ನೇ ತಿರುವು, ಕೆ.ಹೆಚ್.ಬಿ.ಕಾಲೋನಿ,ದಾವಣಗೆರೆ-2.ಪ್ರಕಾಶನ:ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, #93, 30ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, ಬನಶಂಕರಿ 2ನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು-560070.

ಗೌರವ ಸಂಪಾದಕರು: ಜಿ.ಟಿ. ಗೋವಿಂದಪ್ಪ

Printed by B.Pradeep Kumar, Published by Smt. R. Chandramathi on be half of Karnataka Vipassana Prachara Samithi Trust and Printed at: Airani Offset Printers, 4th Cross, K.H.B.Colony, Davangere-2 and Published at Karnataka Vipassana Prachara Samithi Trust, #93, 30th Cross, Banashankari 2nd Stage, Bengaluru - 70. Editor: G.T. Govindappa,

ಮುದ್ರಿತ ವಿಷಯ

ತೆರೆದ-ಅಂಚೆ

ಗೆ.

ಇಂದ:

ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಪಶ್ಯನ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿ ಟ್ರಸ್ಟ್

#93, 30ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, ಬನಶಂಕರಿ 2ನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು-560070.